

<p></p> <p><span style="font-size:

18pt;">Franciszek Possenti (Asy, 1 marca 1838 - Isola del Gran Sasso, k. Teramo, 27 lutego 1862), ukończywszy z wyróżnieniem liceum w Spoleto, pod wpływem specjalnego zaproszenia ze strony Matki Najświętszej wstąpił w wieku 18 lat do nowicjatu pasjonistów w Morrovalle k. Maceraty (Włochy). Wyrosł na siłowym i radosnym usposobieniem, nabożeństwem do Maryi, kultem Eucharystii, wiernością i życiu zakonnemu poświęconym z umiłowaniem pokuty. Wokół jego grobu wyrosło wspaniałe sanktuarium, które jest dziś celem pielgrzymek i centrum religijności. Kanonizowano go w roku 1920 Benedykt XV. W roku 1926 św. Gabriel został ogłoszony jednym z patronów włoskiej młodzieży katolickiej, a w 1959 głównym patronem Abruzji.</p>

<h2> św. Gabriel od Matki Boskiej Bolesnej, kleryk, 1838 -

1862</h2> <p>Nasz święty urodził się w Asyżu, w mieście rodzinnym św. Franciszka Serafickiego i św. Klary. Przyszedł na świat 1 marca 1838 roku. Na chrzcie św. otrzymał imię Franciszek. Gabriel Perdolente (od M. B. Bolesnej) - to jego imię zakonne. Ojciec jego, Sante Possenti, piastował urząd gubernatora Asyżu i okolic z ramienia Stolicy Apostolskiej, gdy obszar ten należał wówczas do państwa kościelnego. Matką świętego była Agnieszka Friciotti.</p>

<p>Pierwsze lata swojego życia spędził św. Gabriel w różnych miejscach, a to dlatego, że jego ojciec nie zdecydował się jeszcze, gdzie obrał sobie stałą rezydencję. W roku 1856 osiadł na stałe w Spoleto. Matkę utracił Franciszek już w czwartym roku życia.</p>

<p>Studia odbywał święty najpierw u Braci Szkoła Chrześcijańskich, którzy pogodził w nim zasady religijne, wyniesione już z domu. Od roku 1850 uczęszczał do kolegium Jezuitów. Należał do najlepszych uczniów. Miało wówczas 12 lat. Sakrament bierzmowania przyjął z ręką arcybiskupa Jana Sabbioni. Dbał o przesady o swój wygląd zewnętrzny, lubił grę w karty, tańce, imprezy artystyczne, wieczorki towarzyskie, polowania. Ojciec stałby się na to. A jednak Chrystus Pan powoli ogarniał młodzieńca swoje dąsk. Coraz rzadziej brał udział w rozrywkach z otępień młodzieży, a coraz częściej zatapiał się w modlitwie. Lubił

kierować swoje kroki do Montelucio, gdzie przebywał pewien pustelnik. Spędził z nim długie godziny na pobożnych rozmowach. Dnia 22 sierpnia 1856 roku zdecydował się wstąpić do Pasjonistów, którzy mieli swój klasztor w Morrovalle. Ojciec, który myślał o zaślubieniu go z pewną panią z dobrej rodziny, był stanowczo przeciwny, by jego syn wszedł do zakonu i to wówczas jednego z najsurowszych. Franciszek zdecydował jednak przełamać opór Ojca i 6 września tego roku, jako 18-letni młodzieniec poślubił ojca i braci i zapukał do bram nowicjatu. Święty obrał sobie zakon, którego celem było pogłębianie w sobie i szerzenie w otoczeniu nabożeństwa do Marii Pańskiej i do Matki Bożej Bolesnej. Dwa te nabożeństwa jako młodzieńcowi szczególnie przypadły do serca. One też uwiłiły go tak dalece, że po niewielu latach wzniósł się na stopień heroiczny doskonałości chrześcijańskiej. Drugim przymiotem, który nakazywał kultywować świętemu w wierze zakon Pasjonistów, był duch pokuty. A w wiek XIX to pułap indyferentyzmu religijnego i nasilenia propagandy ateizmu. Na te czasy przypadły główne objawienia Matki Bożej: św. Katarzynie Laboure w Paryżu 1830, dzieciom w La Salette 1846 i św. Bernadecie w Lourdes 1858. We wszystkich tych objawieniach Matka Boża nawoływała do pokuty. Gabriel postanowił iść w śluby te drogę. Zachował się notatnik świętego, w którym notował on sobie postanowienia do coraz

to nowych ofiar w tym kierunku i celu. Był goty przyjąć wszystko, choćby największe męki były tylko pocieszyć serce Bożej i Jego Matki.

Chrystus Pan przyjął zapewne tęgotowo gdy klerykowi nie dał szczeni doczekaćsi kapłaństwa, ale zabrał go wcześniej z tej ziemi w wieku 24 lat. Poegnał wiat dla nieba 27 lutego 1862 roku w Isola Gran Sasso. Nazwa miejscowoci bardzo trafna. Bowiem wierz wzgłz apeninu, masyw gski w Gran Sasso wystaje jak potłociana, zakonczona samotnym szczytem Monte Corvo. Miejscowoci przepi na cioga na t "wysp mnstwo turyst i pielgrzym. Papie Pius X ogosi Gabriela bogosawionym 1908, a papie Benedykt XV wpisa go do katalogu wiych w 1920. Papie Pius XI obrał w. Gabriela za patrona mody Akcji Katolickiej Woskiej 1926. W roku 1953 papie Pius XII wyznaczyl w. Gabriela na patrona diecezji Teramo i Attri na roni ze w.

Bernardynem i w. Reparat.

Sanktuarium w. Gabriela Perdolente naley do najliczniej uczczanych wanie dla jedynego w swoim rodzaju poczenia i dla ask, jakie przy grobie wiwego si dziej. wiyl leyl w kryształowej urnie w pozycji lece, jakby spał. Wosi nazywaj w. Gabriela Santo del sorriso - wiym umiechu - tak piyny jest we wspomnianej urnie. Ojcowie z pietyzmem pokazuj pielgrzymom pok, w ktym wiyl spzi ostatnie miesice swego pobytu na ziemi. Obok pokoiku-celi jest take jego sypialnia, zamieniona na kaplice a obok ch klerycki i miejsce, kt e w nim zajmowa. Przez okienko m patrzenia o tarz i czy si s odko ze swoim Zbawicielem. Swoim kolegom czto powtarza: "Mi o o za mi o o krew za krew, cierpienie za cierpienie. Pan B nie patrzy na ilo ale na jako Trzeba souy Bogu wielkim sercem i pomienno dusz". Podobnie jak w. Teresa od Dzieciatka Jezus (+1897), tak 35 lat wcześniej w. Gabriel zmarł na grulic

[Materia multimedialny o w. Gabrielu](index.php?option=com_content&view=article&id=290:w-gabriel-od-matki-boej-bolesnej-mody-wity-z-przesaniem-do-modych&catid=69:audycje-o-swietych&Itemid=73)

[II Materia multimedialny o w. Gabrielu](index.php?option=com_content&view=article&id=291:w-gabriel-od-matki-boej-bolesnej-felieton&catid=69:audycje-o-swietych&Itemid=73)

[\[jcomments on\]](index.php?option=com_content&view=article&id=291:w-gabriel-od-matki-boej-bolesnej-felieton&catid=69:audycje-o-swietych&Itemid=73)